

[Kirsten Jacobsen]

tingsmedlemmer til at støtte den underskriftindsamling, som allerede er sat i gang, efter at fremskridtspartiets 20 folketingsmedlemmer med deres underskrift har medvirket til, at dette lovforslag ikke bliver gældende lov før efter nyvalg. Vi har givet vores underskrifter videre til det konservative folkeparti, som så vil tilføje deres, og jeg håber, at det vil ende med, at alle venstres folketingsmedlemmer også i gerning vil bevise, at de vil beskytte den private ejendomsret. Det ville være sørgeligt, og det ville også være mærkeligt for befolkningen, at opleve venstre i pressen sige: vi vil tage initiativet til en underskriftindsamling, og så konstatere, når resultatet endelig foreligger, at de eneste, der ikke deltog, var venstre. Jeg vil indtrængende opfordre venstre til at støtte underskriftindsamlingen, således at dette lovforslag i hvert fald ikke bliver lov, før et nyt folketing har vedtaget det.

Formanden:

I anledning af fru Kirsten Jacobsens bemærkninger om afstemningsrækkefølgen skal jeg blot gøre opmærksom på, at i hvert fald i dette tilfælde står mine åndsevner helt mål med fru Kirsten Jacobsens. Jeg er enig i, at det er den eneste rækkefølge, der kan afstemmes i. Jeg siger det kun for en ordens skyld.

Jeg bør vel også sige af hensyn til andre bemærkninger eller spørgsmål, hvad underskriftindsamlingen angår, at dette emne kan drøftes, så meget det skal være, men det kan næppe have været i grundlovens ånd, at underskrifter skal indsamles, før man kender det, man eventuelt vil udsætte.

Kalnæs (SF):

Ved tredjebehandlingen i mandags har jeg gjort rede for, hvorledes SF stiller sig til de ændringsforslag, der var fremkommet på det tidspunkt, og det skal jeg ikke gentage. Jeg fik udtrykt mig uklart vedrørende ændringsforslag nr. 7, og derfor skal jeg lige klargøre vores stilling til det. Vi stemmer selvfølgelig imod dette ændringsforslag under alle omstændigheder, ligesom vi stemmer imod ændringsforslag nr. 5.

Det nye ændringsforslag, der er fremkommet i tilføjesen, kan vi tilslutte os og stemme for.

Hvad angår den behandling, der har været af ændringsforslagene i udvalget her til sidst, kan jeg tilslutte mig en hel del af de bemærkninger, som er faldet fra de talere, der lige har været her, om, at den har været alt for hurtig og urimelig. Jeg synes, vi har arbejdet godt med byfornyelseslovforslaget i perioden forud, men i de sidste fjorten dage mener jeg det er gået for hurtigt.

Dræbye (RV):

Jeg nåede ikke i mandags at få redegjort for vores stilling til ændringsforslagene og skal derfor indledningsvis sige, at vi kan tilslutte os de af boligministeren stillede og opretholdt ændringsforslag.

Jeg har derudover en bemærkning at gøre til det ene af de to ændringsforslag, som hr. Wilhjem og hr. Kalnæs har stillet, nemlig ændringsforslag nr. 3, der drejer sig om huslejesituationen, når de lån, der er ydet til byfornyelse, er tilbagebetalt. Der er ikke nogen tvivl om, at hvis man ikke gør andet end at vedtage denne lovgivning og fortsætter 20 år frem i tiden, vil der i de seneste år opstå en række kapitaliseringer på de ejendomme, der har fået byfornyelsesstøtte, kapitaliseringer, der stort set er finansieret af offentlige midler. Det er en situation, vi også er opmærksom på, og som vi også mener indeholder et problem, der skal løses. Jeg synes bare, at den af hr. Wilhjem og hr. Kalnæs foreslåede fremgangsmåde til sin tid nok vil vise sig at være særdeles uheldig, nemlig i de tilfælde, hvor huslejeniveauet i øvrigt har ændret sig i et sådant omfang, at det kunne forekomme rimeligt at opretholde det, der nu engang eksisterede. Det vil nok være det almindelige, og derfor synes jeg, at huslejenedsættelse vil være en ganske urimelig ting. Men vi er opmærksom på problemet og vil altså ikke anerkende, at der ikke kan gøres noget ved det ved den lovrevision, som skal foretages om et par år. Det vil altså sige, at vi er af den opfattelse, at det er et problem, som må indgå i denne lovrevision.

Hr. Keld Andersen sagde her fra talerstolen for et øjeblik siden, at det var betænkeligt at forhandle om grundlovens § 73. Jeg kan erklære mig enig med hr. Keld Andersen, for jeg synes også, at det i hvert fald i denne sag har været betænkeligt at forhandle med et mindretal, der er imod lovgivningen